Quelle: https://manuscripta.at/?ID=40196
Copyright: Melk, Benediktinerstift

narrat dicens Quotiens mihi eremus con
statuerat et illa solitudine vasta solis
ardoribus horrida monachis prestat
hispanis putaui me omnibus deliciis
mihi esse videbat sacco membra deformia
squalida aut si qui ethiopice carnis
adducerat cotidie lacrime cotidie ge
mitus et qui repugnante somnum
minimens oppressisset nuda humo viu
ossa hinc inde collidebam / Ieiuno et potu
careo ai etia lagrimis aqua frigida
vtant et cotu aliquod accepisse luxuria
sit. et no scorpionu tm sonus sed et
ferarum sepe choros mihi eram et frigida
carne et corpore pmortuus sola libidi
nu incendia bulliebat Ieiuniis gemitu fle
bam et repugnante carne multa fu
gienta die iacebas quam cu nocte ni
duro pectori cassabat verberibus donec
adhuc redderet tranquillitas spiam qui
cellula mea qui cogitationu q sicut
pmiscebam et mihimet irratus et rigido
solus deserta penetrabat et ut michi
testis est deus post multas lacrimas
no nuquam videbar mihi esse angelos
agmibus ibique tli pma pacta reducta
solitudine adiu bethleem oppidu q
airtima 6 miliaribus distat vbi pru
dens al adpresepe dni se se obtulit
pmansuru Bibliotheca aut sua qua
sumo studio sibi condiderat / clausis
aliosq libros utm relegens diem
reuiuns ducebat aduespam edebat n
ut viuerent no viuebat ut ederet asul
tus aut sibi coadunas decirilli pon
tifice illius loci licencia et vicinoru
catholicorum auxilio puulu fratrum
locellu costruunt adpiam bethleem q
ad occidente conspicit et in sancto ppo
sito et translatis scripturis lx annis

sedit Iacobus vmcccui. l. annis et vi
mensibus desudauit et usq ad finem
vite iugo pmansit licet aut mlac le
genda dicat q virgo semp fuit spe
tamen ut dicit frater Iacobus de se ita
scribit ad pammachiu in apologetico
ita fine virginitate meo preferens no
quid habeo dei gratia tollat vm
basilii dicentis a iuuenis iugum et ti
iugo no sum vide in sua Tanta denq
tassitudine fatigatus est ut in stratu
suo iacens fimeto ad trabem suspensis
supremis manibus se leuaret ut
officia monasterii put poterat exhi
beret / Quadam vero die aduesperas
cente du leo ad sacra cu fratribus
lectorum residerat audienda subito
leo quidam claudicans tribus pedibus
quarto suspenso monasterium ingres
sus est quo viso ai cetera fera fugerat
Iaromus ei qui hospitio obuiauit leo ig
du pede sibi lesum ondet vocat fratres
pedem sibi prepit ablui et diligenter
eius plagam requiri q ei factu fuis
set i venut leonis planta a spinis
vulnerata adhibita igit diligenti cura
leo conualuit et omni feritate deposita
mitis cos qui domesticu at habitauit
Iuxta illud Iob v Bestie tre pacifice
erut tibi Tunc leonis videns q deus no
tam psanitate sui pedis quo sine fri
bus mederi potuisset qua pecoris vti
lita leone misisset de consilio fratru
hor id iuuenit officiu ut asinu que
habant qui ligna denemore deferebat
ipse leo ad pascua duceret et ductu ibidem
custodiret et factu est iam i iucta
leone asinu cum more pastoris induti
cunds ad pascua incessanter ire mos in
pascendo retorqq defensor tutissimi cat